RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 78.606 van 8 februari 1999
in de zaak A. 53.384/IX-604.

In zake : Marc VERHAERT,
wonende te VORSELAAR,
Proosthoevebaan 8

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

tussenkomende partij :

Fernand DESMYTER,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VERHAERT op 23 augustus 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse regering van 25 juni 1993 waarbij Fernand DESMYTER tot secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur wordt benoemd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 29 april 1994;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1994 die de tussenkomst van Fernand DESMYTER toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memories van de tussenkomende partij en van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 3 september 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 september 1998, dag waarop de zaak voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat G. COENEN, die loco advocaat M. BOES verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het, wat het annulatieberoep betreft, andersluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met een omzendbrief van 6 mei 1993, door verzoeker ontvangen op 7 mei 1993, wordt mededeling gegeven van de vacantverklaring van het ambt van secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, met ingang van 1 juli 1993.

1.2. Bij de omzendbrief is een "functiebeschrijving" en zijn "functievereisten" gevoegd.

1.3. De statutaire voorwaarden voor de benoeming zijn de volgende :
- titularis van een graad van rang 16 of 15 zijn en ten minste 1 jaar graadanciënniteit tellen;
- het diploma van burgerlijk ingenieur bezitten.

1.4. Verzoeker solliciteert op 19 mei 1993, de tussenkomende partij op 18 mei 1993.

Beiden zijn burgerlijk ingenieur.

1.5. Met een nota van 28 mei 1993 zendt de bevoegde directeur-generaal het benoemingsdossier naar de minister-president van de Vlaamse regering.

Het dossier bevat de vacantverklaring, de oproep tot kandidaatstelling en de bijhorende functiebeschrijving, de 21 kandidaturen, de rangschikkingslijst volgens anciënniteit.

1.6. Bij besluit van de Vlaamse regering van 25 juni 1993 wordt ingenieur Fernand DESMYTER, inspecteur-generaal, met ingang van 1 juli 1993, door verhoging in graad tot secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur bevorderd.

Het besluit is als volgt gemotiveerd :

> "Overwegende dat de heer ir. Fernand DESMYTER de voorkeur geniet op de overige kandidaten omdat hij van alle kandidaten over de meeste kennis en inzicht beschikt inzake de totstandkoming van de huidige structuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de werking van de verschillende departementen, inzonderheid door zijn activiteiten als lid van de Studie- en Begeleidingscommissie voor de structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve; omdat hij tijdens zijn navorming meer dan de andere kandidaten aandacht heeft besteed aan de strategische veranderingsprocessen binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, inzonderheid door het volgen van zowel de managementsopleiding voor de Vlaamse ambtenaren aan De Vlerickschool voor management als de deelname aan de thematische management seminars voor topambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap te Deauville en het innovatie management seminar voor de ambtenaren van het departement leefmilieu en infrastructuur te Limelette; omdat hij door zijn tewerkstelling op diverse kabinetten bevoegd voor openbare werken, op het hoofdbestuur van de Wegen, op het secretariaat-generaal en als leidinggevend ambtenaar van een buitendienst de beste uitvalsbasis heeft voor de begeleiding van de komende organisatorische veranderingen binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur; omdat hij blijk heeft gegeven van een groot engagement inzake teamwork en inzake de motivering en responsabilisering van zijn medewerkers".

1.7. Verzoeker krijgt op 28 juni 1993 kennis van de bevordering en dient zijn annulatieberoep in op 23 augustus 1993.

1.8. Het bestreden besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 3 juli 1993.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker er in zijn laatste memorie om verzoekt de "Auditeur-Generaal ROELANDT M. in deze procedure te wraken";

2.1.2. Overwegende dat op dit verzoek niet kan worden ingegaan; dat artikel 64 van het procedurereglement immers uitdrukkelijk stelt dat de wraking bij gemotiveerd verzoekschrift wordt gevraagd, hetgeen te dezen niet het geval is; dat het "verzoek tot wraking" derhalve niet ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker een aanvullende memorie van wederantwoord heeft ingediend als antwoord op de memorie van de tussenkomende partij; dat het procedurereglement een dergelijk stuk niet kent, zodat het uit de debatten wordt geweerd;

3.1. Overwegende dat verzoeker als eerste annulatiemiddel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij schrijft dat "naar verluidt" de verwerende partij de verplichting tot formele motivering van het bestreden besluit "niet of onvoldoende" heeft nageleefd, dat hij echter het besluit niet heeft kunnen inkijken aangezien de verwerende partij het gepubliceerd noch verspreid heeft, dat hij wel "aan de hand van ernstige bronnen" het gebrek aan voldoende motivering heeft vernomen; dat verzoeker de verwerende partij "derhalve" uitnodigt tot het neerleggen van het bestreden besluit in het dossier van het door hem ingestelde beroep;

3.1.1. Overwegende dat ten aanzien van degene ten opzichte van wie een beslissing genomen is -in casu is het door verzoeker bestreden benoemingsbesluit ten opzichte van hem genomen doordat het de weigering

inhoudt hem te benoemen- de zin van de formele-motiveringswet is hem een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van die beslissing dat hij in staat is terdege te oordelen of het zin heeft zich op het stuk van de motieven tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat voor hem zulks het essentiële verschil uitmaakt met de toestand van vóór de formele-motiveringswet, toen hij het gevaar liep de motieven van de beslissing pas na het aanwenden van zijn rechtsmiddelen -met name na het instellen van een annulatieberoep- op het spoor te komen;

Overwegende dat blijkens zijn tweede annulatiemiddel verzoeker de mening is toegedaan dat hij in kennis gesteld had moeten worden van het bestreden besluit;

Overwegende dat de omstandigheid dat dit besluit, zijn motivering inbegrepen, hem ten onrechte niet is meegedeeld, voor verzoeker een reden kon zijn om zijn beroep vooralsnog niet in te stellen, er zich op beroepend dat tegen hem de termijn voor het annulatieberoep nog niet was ingegaan omdat hij, in weerwil van de formele-motiveringswet, niet in staat was met kennis van zaken te oordelen of het zin had het besluit in rechte te bestrijden op het stuk der motieven;

Overwegende dat verzoeker niet met het instellen van zijn beroep heeft gewacht tot hem kennis van het bestreden besluit was gegeven; dat in 3.1. gebleken is dat hij vrede neemt met kennisneming van dat besluit door inzage van het administratief dossier; dat blijkens zijn derde annulatiemiddel hij reeds in zijn verzoekschrift terdege in staat was kritiek uit te oefenen op de motieven van het bestreden besluit, wat hij uiteraard niet kon als hij van die motieven helemaal geen kennis had; dat voorzover ingevolge het niet meedelen van het bestreden besluit die kennis onvolledig

was, hij ze heeft kunnen aanvullen door, overeenkomstig zijn wens, dat besluit in het administratief dossier in te zien; dat hij dan die complementaire kennis heeft kunnen aanwenden bij het redigeren van zijn memorie van wederantwoord;

Overwegende dat de vraag of de kritiek die verzoeker uitoefent op de motieven van het bestreden besluit, gegrond is, geen vraag is naar de deugdelijkheid van de formele motivering, dat wil zeggen van de verwoording van de motieven in het bestreden besluit, maar een vraag naar de deugdelijkheid van de materiële motivering, dat wil zeggen van de motieven inhoudelijk beschouwd, los van hun mogelijk gebrekkige verwoording;

Overwegende dat derhalve de Raad het eerste middel en het tweede middel afwijst en overstapt naar het derde middel, naar de rechtmatigheidskritiek die in dat middel verzoeker uitoefent op de inhoudelijke waarde van de voor het bestreden besluit opgegeven motieven;

4.1. Overwegende dat in zijn derde annulatiemiddel verzoeker aan het bestreden besluit onwettigheid naar de motieven verwijt doordat de aanspraken der kandidaten niet zorgvuldig en met inachtneming van het redelijkheidsbeginsel zijn vergeleken;

Overwegende dat verzoekers rechtmatigheidskritiek, mede zoals zij nader is uitgewerkt in zijn memorie van wederantwoord, als volgt kan worden samengevat :

a. bij de omzendbrief houdende mededeling van de vacantverklaring van het in het geding zijnde ambt zijn 19 functievereisten gevoegd; blijkens het bestreden besluit is er met slechts 4 rekening gehouden, de overige 15 zijn zelfs niet besproken, weze het maar summier; voor elke kandidaat had moeten worden nagegaan in welke mate hij aan de 19 vereisten voldeed;

b. zelfs indien de verwerende partij zich mocht beperken tot de 4 door haar in ogenschouw genomen vereisten, berust het bestreden besluit nog niet op deugdelijke motieven : ten gunste van de benoemde persoon worden algemene vaststellingen gedaan die evenzeer op verzoeker toegepast hadden kunnen worden; en aan elk van de door de verwerende partij in aanmerking genomen criteria beantwoordt een motief, welnu verzoeker kan elk van die motieven stuk voor stuk weerleggen door een vergelijking met zijn eigen aan het betrokken criterium beantwoordende aanspraken;

4.2. Overwegende dat in de omzendbrief over de door verzoeker geviseerde functievereisten te lezen staat wat volgt :

> "...
> De profielbeschrijving van deze betrekking wordt als bijlage 1 toegevoegd.
> ...
> De kandidaatstelling moet gebeuren door middel van het hierbijgevoegde formulier (bijlage 2).
> ...";

Overwegende dat in een bij de omzendbrief gevoegde "verklarende nota" van de secretaris-generaal over voornoemde functievereisten te lezen staat wat volgt :

> "Bij het vacaturebericht inzake de te verlenen betrekking is, in overeenstemming met art. 8, § 3, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 houdende vaststelling van bijzondere statutaire bepalingen voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (organiek reglement), een functiebeschrijving en het gewenste profiel inzake specialiteit, beroepservaring of kwalificaties gevoegd.
> Dit gewenste profiel staat vermeld onder de hoofding 'functievereisten' van bijlage 1. Deze 'functie-vereisten' (profiel) bevatten op generlei wijze enige bijkomende statutaire benoemingsvoorwaarden en zijn dus louter indicatief. Deze functievereisten geven het gewenste profiel van de ideale kandidaat voor de betrokken functie.

De functiebeschrijving en het gewenste profiel dienen enkel om :
- enerzijds, de potentiële kandidaten enige informatie te bezorgen omtrent de aard en inhoud van de functie en omtrent de wenselijke kenmerken van de titularis;
- anderzijds om de Vlaamse regering als benoemende overheid een extra hulpmiddel te geven bij het beoordelen van de verschillende ingediende kandidaturen voor de vacante betrekking.

Het feit dat een kandidaat niet voldoet aan één of meerdere functievereisten, betekent geenszins dat deze kandidaat niet kan benoemd worden voor de desbetreffende vacante betrekking.
Het betekent alleen dat de betrokken kandidaat voor dat aspect van de functievereisten minder goed beantwoordt aan het gewenste ideale profiel voor de desbetreffende vacante betrekking.";

Overwegende dat in bijlage 1 van de omzendbrief na een "functiebeschrijving" deze tekst volgt :

"2. Functievereisten.
2.1. Technische capaciteiten en vaardigheden.
- inzicht in en ervaring met het geheel van de werking van de openbare diensten;
- een goed analyse- en synthesevermogen;
- een polyvalente kennis en inzicht van de taken, de organisatie en de werking van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur;
- ruime kennis en inzicht in de zes departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
- vertrouwd zijn met de werking van de Vlaamse Regering.

2.2. Sociale capaciteiten en vaardigheden.
- leidinggevende en organisatorische capaciteiten voor het leiden van een departement;
- relationele vaardigheid t.a.v. zowel de gebruikers van het departement, als intern;
- vermogen tot communicatie en onderhandelingsvermogen;
- sterk vermogen tot het dragen van verantwoordelijkheid inzake aktiviteitenbeheer, personeelsbeheer en financiën;
- grote discretie;
- persoonlijk gezag;
- vermogen tot werken binnen tijdslimieten.

2.3. Managementscreatieve capaciteiten en vaardigheden.
- vermogen tot methodische activiteit;
- groot innovatief vermogen;
- sterk conceptueel vermogen;
- vermogen tot het formuleren van beleidsopties;
- vermogen tot leidinggeven aan hooggekwalificeerd personeel;
- vermogen tot beheer van externe relaties;
- vermogen tot beheer van personeel, financiële en materiële middelen.";

Overwegende dat in bijlage 2 van de omzendbrief, het aanvraagformulier, de volgende rubriek is opgenomen :

"Argumentatie waaruit blijkt dat de kandidaat beantwoordt aan de profielbeschrijving :
Criteria :
- technische capaciteiten en vaardigheden
- sociale en menselijke capaciteiten en vaardigheden
- managementscreatieve capaciteiten en vaardigheden.";

Overwegende dat de geciteerde teksten de volgende conclusie wettigen :

a. er zijn geen 19 functievereisten, er zijn er maar 3 : ten eerste technische capaciteiten en vaardigheden, ten tweede sociale capaciteiten en vaardigheden, ten derde managementscreatieve capaciteiten en vaardigheden; verzoeker komt aan 19 functievereisten doordat hij wat als illustratie van elk van die vereisten wordt opgegeven, als even zovele functievereisten kwalificeert; hij doet dat onterecht; dat hij dat onterecht doet, toont hij in zijn kandidaatsbrief zelf aan : voor de voornoemde rubriek "Argumentatie waaruit blijkt dat de kandidaat beantwoordt aan de profielbeschrijving" deelt hij zijn argumentatie niet in 19 punten in; hij deelt ze niet eens in in drie punten, beantwoordend aan de drie "criteria" die in dezelfde rubriek vermeld zijn; die drie criteria, met betrekking tot welke de kandidaten dus moeten "argumenteren", stemmen woordelijk overeen met wat hierboven de drie

functievereisten worden genoemd; dit bevestigt dat van de kandidaten argumentatie werd verlangd over die drie functievereisten, welke argumentatie ze dan concreet konden uitwerken geïnspireerd door wat elders, niet in de door hen in te vullen rubriek "Argumentatie ..." bij die drie vereisten in 19 punten was bijgeschreven; Overwegende dat hoe dan ook bezwaarlijk valt in te zien hoe verzoeker de verwerende partij kan verwijten zijn kandidatuur niet getoetst te hebben aan 19 functievereisten terwijl hijzelf de kans niet heeft gegrepen om haar met 19 argumentaties in zijn voordeel te confronteren;

b. de drie functievereisten zijn niet gelijk te stellen met een strakke statutaire benoemingsvoorwaarde; ze kunnen echter evenmin gewoon genegeerd worden; het zijn gegevens die aansluiten bij de functiebeschrijving die overeenkomstig artikel 8, § 3, van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse Executieve gegeven moest worden; als zodanig beperken ze de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij die deze bij de beoordeling der kandidaturen moest uitoefenen;

4.3. Overwegende dat verzoeker er zich wel nuttig kan over beklagen dat op de vier punten die blijkens de motivering van het bestreden besluit doorslaggevend waren voor de keuze van de verwerende partij, zijn aanspraken niet naar behoren werden vergeleken met die van de gekozen kandidaat; dat, wel te verstaan, verzoeker zich alleen kan beklagen over een gebrek aan vergelijking met zijn eigen aanspraken, dat waar hij stelt dat "voor elke kandidaat" de verwerende partij had moeten nagaan "in welke mate aan de ... vereisten werd voldaan", hij zijn eigen belang te buiten gaat; dat hij enkel belang heeft bij een inwilliging van zijn beroep die gebaseerd is op de vaststelling dat bepaaldelijk zijn aanspraken niet naar behoren in aanmerking zijn genomen;

4.4. Overwegende dat wie de in 1.6. gereproduceerde motivering van het bestreden besluit overleest, moet vaststellen dat nergens concreet melding wordt gemaakt van de aanspraken van verzoeker; dat in die motivering wel wordt gesteld dat de benoemde persoon "de voorkeur geniet op de overige kandidaten omdat hij ...", waarna in het voordeel van de benoemde persoon pleitende gegevens worden aangehaald; dat die eenzijdige opsomming van gegevens echter niet voor een deugdelijke vergelijking der aanspraken van de benoemde persoon enerzijds en van verzoeker anderzijds kan doorgaan; dat bewuste gegevens immers nergens vergeleken worden met de gegevens die voor verzoeker spraken -inzonderheid met de gegevens die verzoeker in zijn kandidaatsbrief voor zich liet spreken- terwijl vergelijking van aanspraken juist veronderstelt dat de aanspraken der kandidaten onderling, dus tegen elkaar worden afgewogen en dus met elkaar worden geconfronteerd;

Overwegende dat tot zulk een uitdrukkelijke confrontatie van de in het voordeel van de tussenkomende partij opgesomde gegevens met die welke verzoeker te zijnen gunste naar voren meent te mogen brengen, de verwerende partij wel komt in haar memorie van antwoord; dat in beginsel echter op achteraf opgegeven motieven geen acht kan worden geslagen omdat niet bewezen is dat ze hebben meegespeeld op het tijdstip dat de overheid -hier de Vlaamse regering- haar beslissing nam; dat ze uitzonderlijk wel in aanmerking genomen kunnen worden wanneer ze rechtens zo voor de hand liggend zijn dat ze zich aanmelden als de enig mogelijke en dus eigenlijk niet eens uitdrukkelijk verwoord hoefden te worden; dat de in de memorie van antwoord verwoorde confrontatie van de aanspraken van de tussenkomende partij en die van verzoeker echter die hoge graad van evidentie niet vertonen; dat een betoog als hierna weergegeven immers onmogelijk zo gekwalificeerd kan worden :

"Wat dat eerste motief betreft, dat door de verwerende partij werd naar voor gebracht, kan een vergelijking van de kandidaturen reeds aantonen dat dit motief terecht werd gehanteerd.
Het blijkt nl. dat de benoemde kandidaat de overgang van de sector Verkeer van de Nationale Overheid naar de Gewestelijke Overheid van zeer dichtbij heeft gevolgd en helpen organiseren en reeds tijdens zijn aktiviteiten op het secretariaat-generaal de opdracht had regionalisering van dit Ministerie voor te bereiden o.m. als lid van de studie- en de begeleidingscommissie voor de structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve.
Dit is uiteraard nog iets anders dan de ervaring die de verzoekende partij als ambtenaar-generaal heeft gehad, zoals andere ambtenaren-generaal met deze aangelegenheid.

Voor een departement als Leefmilieu en Infrastructuur, waar het grootste gedeelte van het vroeger Nationaal Ministerie van Openbare Werken van het Vlaamse Gewest is ondergebracht, is dergelijke kennis van de wijze waarop dit departement werd georganiseerd bij zijn overgang van het nationale naar het gewestelijk niveau uiteraard belangrijk en kan niet gezegd worden dat het oordeel terzake van de verwerende partij niet terecht zou zijn.

Wat het tweede criterium betreft, beweert verzoekende partij dat zij over betere en meer navorming zou beschikken dan de benoemde kandidaat. Ook hier kan een vergelijking van de beide kandidaturen leren dat dit niet zo is.
Op het eerste gezicht zou blijken dat zij over een ongeveer gelijke navorming beschikken maar niet onbelangrijk is te noteren dat de benoemde kandidaat, mede omwille uiteraard van zijn jonge leeftijd, die navorming op meer recente datum heeft genoten en deze dus meer ad rem geacht kan worden voor het uitoefenen van de funktie van secretaris-generaal.
Gewezen kan worden bv. op de managementsopleiding voor de Vlaamse ambtenaren bij de Vlerickschool voor management (1991 - projectbeheer en systeemmethodologie 1990).
Anders dan verzoekende partij beweert kan zij dus ook niet echt volhouden hierover duidelijk grotere aanspraken dan de benoemde kandidaat te beschikken. Het tegendeel blijkt waar te zijn.

Wat betreft het derde criterium, nl. de brede waaier van ervaringen die de benoemde kandidaat heeft en waar de verzoekende partij beweert dat zij over een bredere uitvalsbasis beschikt dan de benoemde kandidaat, kan ook hier een vergelijking van de kandidaturen reeds leren dat de benoemde kandidaat niet alleen een ervaring heeft op het hoofdbestuur en een ervaring heeft inzake management, maar ook in de buitendienst aktief is geweest, wat voor een departement als leefmilieu en infrastructuur, waar het

belang van de buitendiensten in een vergelijking met andere departementen groot te noemen is, een gewichtig gegeven is. Het valt daarbij dan toch op dat de verzoekende partij, wat dat betreft, over minder ervaring heeft beschikt.
Ook hier leert een vergelijking van beide kandidaturen derhalve dat de verwerende partij terecht op dit criterium heeft geoordeeld de voorkeur te kunnen geven aan de benoemde kandidaat.
Dit houdt meteen verband met het vierde motief dat werd vermeld nl. het engagement inzake teamwork en motivering en responsabilisering van zijn medewerkers.
Het is duidelijk dat wanneer men tewerkgesteld is bij buitendiensten, waar het kontakt met allerlei medewerkers en andere diensten intens aanwezig is, de behoefte aan management en responsabilisering van de medewerkers groter is dan wanneer men op een centrale dienst werkt en dat het resultaat van inspanningen die men doet ook duidelijk meer schatplichtig is aan de kwaliteiten die men terzake aan de dag kan leggen.
Niet betwist kan worden dat de benoemde kandidaat op dit punt meer ervaring heeft dan de verzoekende partij, zodat ook, wat het vierde motief betreft, terecht de voorkeur gegeven werd aan de benoemde kandidaat.

Weliswaar laat verzoekende partij nog gelden dat er een aantal punten in haar voordeel zouden zijn, zoals een grotere anciënniteit, een hogere rang en deelneming aan direktieraden. Men kan echter opmerken dat dit eerder formele argumenten zijn en dat m.n. de anciënniteit, voor een dermate belangrijke betrekking als deze van secretaris-generaal eerder een ondergeschikte rol speelt want anders zou ook niet te begrijpen zijn dat men als benoemingsvoorwaarde zou gesteld hebben dat één jaar anciënniteit in de rang 15 of 16 voldoende zou zijn om in aanmerking te komen voor de thans bestreden benoemingsbeslissing.

Het blijkt m.a.w. dat de verwerende partij niet alleen de titels en verdiensten van de kandidaten tegen elkaar heeft afgewogen. Het blijkt bovendien dat zij zeer duidelijk vooropgesteld heeft welke criteria voor haar als belangrijk te beschouwen waren.
Dat zij vervolgens ook heeft aangeduid waarom voor elk van deze criteria de benoemde kandidaat voorkeur verdiende, zodat in zijn geheel genomen, en in elk van zijn onderdelen, de betwiste beslissing niet alleen als afdoende gemotiveerd voorkomt maar bovendien duidelijk voldaan heeft aan de eis dat de titels en verdiensten van de kandidaten met elkaar vergeleken moeten worden, zodat uit de beslissing kan worden afgeleid waarom aan de benoemde kandidaat de voorkeur werd gegeven.

Tenslotte weze eraan herinnerd dat in zaken als deze de benoemende overheid, zoals trouwens door

verzoekende partij zelf aangestreept, een mate van discretionaire bevoegdheid heeft.

Rekening houdend met dit gegeven kan niet gesteld worden dat de verzoekende partij de grenzen van deze discretionaire bevoegdheid zou zijn te buiten getreden. Veeleer is het tegendeel waar.

Ook hier kan dus gesteld worden dat dit middel als ongegrond moet worden afgewezen.";

Overwegende dat met de hierboven geciteerde tekst uit de memorie van antwoord de verwerende partij er niet in geslaagd is aan te tonen dat de aanspraken van de tussenkomende partij het zo vanzelfsprekend moesten halen op die van verzoeker dat in de motivering van het bestreden besluit een uitdrukkelijke vergelijking van die wederzijdse aanspraken achterwege mocht blijven; dat de tussenkomende partij, die in zijn memorie ook zijn aanspraken tegen die van verzoeker afweegt, dat bezwaarlijk in haar plaats kan aantonen;

4.5. Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat niet bewezen is dat de Vlaamse regering de aanspraken van verzoeker naar behoren vergeleken heeft met die van de tussenkomende partij; dat daar dan weer uit volgt dat, als verzoeker met zijn beroep op het redelijkheidsbeginsel wil bereiken dat de Raad zou vaststellen dat met inachtneming van dat beginsel hij benoemd had moeten worden, hij onmogelijk bijgevallen kan worden; dat er dan schending van het redelijkheidsbeginsel is wanneer de motieven van een beslissing op zichzelf in feite en in rechte juist zijn, maar tussen die motieven en de inhoud van de beslissing een kennelijke wanverhouding bestaat; dat schending van het redelijkheidsbeginsel dus maar aangevoerd kan worden wanneer de motieven van de beslissing bekend zijn; dat zulks te dezen het geval niet is, aangezien niet bekend is op grond van welke motieven de tussenkomende partij de voorkeur op verzoeker heeft gekregen;

Overwegende dat het derde middel gegrond is, maar dan enkel in die zin dat niet bewezen is dat de Vlaamse regering de aanspraken van verzoeker naar behoren met die van de tussenkomende partij vergeleken heeft;

5. Overwegende dat als vierde annulatiemiddel verzoeker "machtsafwending en schending van het gelijkheidsbeginsel" aanvoert;

Overwegende dat machtsafwending en schending van het gelijkheidsbeginsel onmogelijk samen een enkel annulatiemiddel kunnen uitmaken; dat machtsafwending een onwettigheid naar het doel is, hierin bestaande dat met zijn beslissing het bestuur de verwezenlijking nastreeft van een doel waarop zijn beslissing rechtens niet gericht mag zijn; dat het gelijkheidsbeginsel niet op het doel, maar op de motieven van de beslissing betrekking heeft; dat het immers geschonden is wanneer de motieven de beslissing niet kunnen dragen omdat ze geen deugdelijke grond opleveren voor het in de inhoud van de beslissing gemaakte onderscheid;

Overwegende dat hetgeen verzoeker ter adstructie van het middel aanvoert, uitsluitend betrekking heeft op machtsafwending : het opzet was "een ambtenaar van CVP-signatuur" te kunnen benoemen, zodat verzoeker, "die tot VLD-signatuur behoort", geen kans maakte;

5.1. Overwegende dat de behandeling van het derde middel is uitgelopen op de vaststelling dat niet bewezen is dat de aanspraken van verzoeker naar behoren werden vergeleken met die van de tussenkomende partij; dat verzoeker niet stelt, laat staan aantoont dat, gelet op het oogmerk dat volgens zijn vierde middel de verwerende partij wil bereiken, ook een behoorlijke vergelijking niet in zijn voordeel zal uitvallen; dat er geen reden

is om met toepassing van artikel 91 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de zaak naar de algemene vergadering te verwijzen; dat aan het vierde middel geen gevolg wordt gegeven;

6. Overwegende dat verzoeker als vijfde annulatiemiddel de schending aanvoert van het in artikel 6 (thans artikel 10) van de Grondwet neergelegde gelijkheidsbeginsel;

6.1. Overwegende dat verzoeker ter adstructie van dat middel aanvoert dat de grondwettelijke gelijkheidsregel geschonden is "wanneer de Overheid vooraf een vacante plaats aan een bepaalde partij heeft toegewezen";

Overwegende dat aldus geadstrueerd het middel samenvalt met het vierde middel; dat dus verwezen mag worden naar het in 5.1. overwogene;

7. Overwegende dat als zesde middel verzoeker de schending aanvoert van de gelijkheidsregel vastgelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet;

Overwegende dat hij ter adstructie van dat middel betoogt dat alvorens de nu bestreden benoeming te krijgen, de tussenkomende partij onwettig was benoemd tot inspecteur-generaal daar die benoeming was gesteund op een onwettige mutatie van de tussenkomende partij als hoofdingenieur-directeur van het hoofdbestuur van het nationaal ministerie naar de buitendienst West-Vlaanderen;

7.1. Overwegende dat alleen al omdat verzoeker niet duidelijk maakt waarom naar zijn gevoelen de bewuste mutatie onwettig was, het middel verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vraag tot wraking wordt verworpen.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 25 juni 1993 van de Vlaamse regering waarbij Fernand DESMYTER tot secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur wordt benoemd.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht februari 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**